

Sygn. akt IC 1914/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 listopada 2014 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Eliza Skotnicka

Protokolant: Damian Szabunio

po rozpoznaniu w dniu 18 listopada 2014 roku w Kłodzku

na rozprawie

sprawy z powództwa **G. R.**

przeciwko (...)S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...)S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda G. R. kwotę 5 780,00 (pięć tysięcy siedemset osiemdziesiąt 00/100) złotych wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 30 listopada 2012r.;

II. dalej idące powództwo oddala;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 1 884,20 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania;

IV. zwraca powodowi od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kłodzku 19,37 złotych tytułem nadpłaconej zaliczki zdeponowanej pod pozycją 87/14.

UZASADNIENIE

Powód G. R. domagał się zasądzenia od pozwanego (...)S.A. w W. kwoty 8 380,00 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 23 listopada 2012 roku oraz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 2400,- zł i 17,- zł tytułem poniesionej opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. W uzasadnieniu pozwu powód wyjaśnił, że w dniu 1 września 2012r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd powoda. Bezsporne jest, że szkoda ma charakter całkowity, a odszkodowanie miało zostać wypłacone z polisy AC. Wobec zaniżenia odszkodowania przez stronę pozwaną powód zlecił wykonanie kosztorysu, którego koszt wyniósł 380,- zł. Rzeczoznawca wycenił wartość pojazdu powoda przed wypadkiem na kwotę 26 300,- zł (podczas gdy pozwana przyjęła wartość 25100,- zł), zaś pozostałości pojazdu na kwotę 8400,- zł. Stąd wartość odszkodowania należnego powodowi powinna wynosić 17900,- zł, tymczasem wypłacono mu jedynie kwotę 9 900,- zł, rażąco zawiżając wartość tzw. pozostałości.

Strona pozwana (...) S.A. w W. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu strona pozwana wskazała, że zgodnie z ustaleniami poczynionymi przez pozwaną w toku postępowania likwidacyjnego, wartość rynkową samochodu powoda w stanie nieuszkodzonym ustalono na kwotę 25100,- zł, która pomniejszona została o wartość pozostałości tego pojazdu tj. o kwotę 15200,- zł. Pozwana podkreśliła,

że na zasadach § 32 ust. 5 OWU HDI AC, chcąc pomóc powodowi w sprzedaży pozostałości pojazdu, wystawiła ofertę jego sprzedaży na platformie internetowej (...), na której potencjalni nabywcy mogli składać oferty jego zakupu do dnia 17 września 2012 r. W tym czasie pojawiło się kilka ofert, najwyższa oferta nabycia pozostałości samochodu marki A. (...)po wypadku z dnia 1 września 2012r. wynosiła 15200,- zł. Zdaniem pozwanej przyjęta wartość wraku odpowiadała rzeczywistej sumie za jaką powód mógł w okresie do 8 października 2012r. zbyć uszkodzony pojazd. Powód nie zdecydował się skorzystać z tej oferty, lecz nie uzasadnił w żaden sposób swojego stanowiska. Zdaniem pozwanej wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym ustalona w opinii z dnia 4 listopada 2012r. przez prywatnego rzeczoznawcę M. K.została zawyżona, jednocześnie rażąco zaniżono wartość pozostałości przedmiotowego pojazdu do kwoty 8400,- zł. Kwota ta jest dwukrotnie niższa od wartości ustalonej przez pozwaną. Zdaniem pozwanej kwota wypłaconego odszkodowania wyczerpuje z nadwyżką roszczenia powoda względem strony pozwanej. Wszystkie dalsze roszczenia powoda z tego tytułu dochodzone w niniejszym postępowaniu są bezzasadne, w tym żądanie zasądzenia 380,- zł tytułem zwrotu poniesionych kosztów prywatnej opinii. W ocenie pozwanej ewentualne zasądzenie odsetek powinno nastąpić z dniem wydania orzeczenia.

Pomiędzy stronami bezsporne było, że strona pozwana ponosi odpowiedzialność odszkodowawczą z tytułu szkody powstałej w dniu 1 września 2012r. na podstawie umowy ubezpieczenia AC posiadaczy pojazdów, nr polisy KNC (...), dotyczącej samochodu marki A. (...), nr rej. (...), rok prod. 2005. Pozwana w toku postępowania likwidacyjnego nr (...)wypłaciła powodowi odszkodowanie w kwocie 9 900,- zł. Ustaliła, że wartość rynkowa pojazdu w stanie nieuszkodzonym wynosiła 25 100,- zł, zaś wartość rynkowa pojazdu w stanie uszkodzonym wynosiła 15 200,- zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

Powód G. R. był współwłaścicielem samochodu osobowego marki A. (...) w udziale wynoszącym 1/8 część.

Na zlecenie powoda w dniu 4 listopada 2012r. rzeczoznawca mgr inż. M. K.wykonał opinię nr (...), w której określił wartość rynkową brutto nieuszkodzonego pojazdu powoda na kwotę 26 300,- zł, koszt naprawy samochodu na kwotę 43 600,- zł, zaś wartość rynkową brutto pojazdu w stanie uszkodzonym na kwotę 8400,- zł. Koszt wykonania opinii wyniósł 380,- zł.

Rzeczoznawca działający na zlecenie powoda sporządził opinię na podstawie stwierdzonego zakresu faktycznych uszkodzeń pojazdu będących następstwem zdarzenia podczas oględzin własnych, a także w oparciu o wyniki oględzin dokonanych przez specjalistę z wydziału ekspertów technicznych (...). W opinii tej uwzględnił korekty za:

- wyposażenie standardowe;
- wyposażenie ponadstandardowe;
- datę pierwszej rejestracji;
- stan techniczny pojazdu;
- z tytuł wcześniejszych napraw;
- ze względu na liczbę właścicieli;
- za indywidualny zakup pojazdu za granicą;
- za stan ogumienia.

Dowód:

- umowa darowizny udziału w pojeździe k. 26;
- opinia prywatna z dnia 04.11.2012r. k. 5 – 24;

- Faktura VAT k. 25;
- opinia biegłego sądowego mgr inż. T. G. z dnia 8 kwietnia 2014r. k. 89 – 95.

Rzeczoznawca M. K. prawidłowo oszacował wartość samochodu przed szkodą na 26300,- zł. Ubezpieczyciel w swojej wycenie pominął wyposażenie ponadstandardowe oraz stan techniczny opon, które jak wynika z pomiaru bieżnika były we wstępnej fazie eksploatacji, stąd różnica 1200,- zł pomiędzy ustalonymi w obu ekspertyzach wartościami. Wartość pojazdu przed szkodą wynosiła 26300,- zł.

Rzeczoznawca M. K. prawidłowo wyliczył koszt naprawy samochodu na kwotę 43645,89 zł. Stąd koszt naprawy stanowił ok. 165% wartości rynkowej samochodu, co przesądzało o zaistnieniu szkody całkowitej. Wyliczona wartość pojazdu uszkodzonego z uwzględnieniem stopnia uszkodzenia, współczynnika stopnia uszkodzenia, współczynnika uszkodzeń ukrytych, współczynnika zbywalności wynosiła 8400,- zł. Wartość pojazdu uszkodzonego wyliczona metodą analityczną wykonana została prawidłowo.

Strona pozwana skierowała uszkodzony pojazd powoda na platformę internetową administrowaną przez firmę (...). W aukcji oferty złożyło 6 firm, które zaproponowały nabycie uszkodzonego samochodu za następujące kwoty: 15200,- zł; 14550,- zł, 13380,- zł; 13350,- zł; 13200,- zł; 12550,- zł. Podstawą ustalenia wartości rynkowej rzeczy będącej przedmiotem powszechnego obrotu nigdy nie jest najwyższa lub najniższa jednostkowa cena. Podstawą ustalenia wartości powinna być średnia z możliwych do uzyskania na rynku cen za rzeczy o takich samych lub bardzo zbliżonych parametrach, która to średnia w sposób najbardziej precyzyjny oddaje ich rynkową wartość oraz rynkowe tendencje wzrostowe i spadkowe dotyczące cen. Uwzględniając wartość pojazdu wyliczoną analitycznie i ceny ofertowe podmiotów zajmujących się obrotem pojazdów uszkodzonych należało ustalić ich średnią wartość.

Obecnie nie jest możliwa weryfikacja prawidłowości oferty sprzedaży uszkodzonego pojazdu powoda przedstawionej przez stronę pozwaną w październiku 2012r. na platformie (...). Oferta powinna zawierać dokumentację zdjęciową przedstawiającą zakres uszkodzeń oraz podstawowe dane techniczno – eksploatacyjne. Wygrywający aukcję jest zobowiązany odebrać pojazd za wylicytowaną cenę. Oferenci biorący udział w aukcjach mają podpisane umowy z administratorem platformy (...), zabezpieczone weksłami. Wartość uszkodzonego pojazdu można określić na podstawie metody analitycznej lub na podstawie złożonych ofert przez podmioty zajmujące się sprzedażą i naprawami samochodów uszkodzonych. W przypadku, gdy na rynku funkcjonują dwie metody wycen nie można tego faktu pominąć. W wycenach należy uwzględnić wszystkie dostępne metody. Zdarzają się przypadki odwrotne, gdy wartość pojazdu oszacowana metodą analityczną jest wyższa od złożonych ofert na platformie internetowej. Różnice wynikają przede wszystkim z aktualnie panującego na rynku motoryzacyjnym popytu i podaży.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego mgr inż. T. G. z dnia 8 kwietnia 2014r. k. 89 – 95 oraz pisemne wyjaśnienia do opinii k. 118 - 120.

Powód po wypłacie odszkodowanie podjął decyzję o naprawie uszkodzonego pojazdu. Koszty naprawy systemem gospodarczym wyniosły 11 900,- zł. Powód otrzymał od strony pozwanej informację o wystawieniu uszkodzonego pojazdu na aukcji. Powód próbował zalogować się na portalu internetowym aukcji, ale nie mógł tego zrobić. Do powoda zadzwonił mężczyzna, który był zainteresowany nabyciem uszkodzonego pojazdu, pytał o charakter uszkodzeń, ale w czasie rozmowy połączenie zostało zerwane. Powód próbował się z nim ponownie połączyć, ale nie udało mu się nawiązać połączenia. Rozmówca nie odbierał telefonu.

Dowód:

- przesłuchanie powoda k. 136 – odwrót – 137.

Powód pismem z dnia 8 listopada 2012r. (w tym dniu nadanym w urzędzie pocztowym) wezwał stronę pozwaną do dopłaty odszkodowania oraz kosztów opinii w łącznej kwocie 8 380,-zł. Kolejne pisma wzywające do zapłaty wysyłane były w dniach 12 grudnia 2012r. i 21 czerwca 2013r. Pismem z dnia 12 lipca 2013r. strona pozwana poinformowała powoda, że brak jest podstaw do zmiany jej stanowiska zawartego w decyzji z dnia 28 września 2012r.

Dowód:

- pisma powoda wraz z potwierdzeniami nadania k.27,28, 29;
- pismo strony pozwanej k. 30.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w części. Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o przedłożone przez strony dokumenty w tym przede wszystkim wyceny dokonane na zlecenie powoda oraz przez stronę pozwaną w toku postępowania likwidacyjnego szkodę.

Podstawa i zasada odpowiedzialności strony pozwanej była bezsporne. Spór między stronami dotyczył wysokości szkody poniesionej przez powoda, w tym przede wszystkim wartości pojazdu przed i po szkodzie.

Według art. 805 § 1 k.c. przesłanką odpowiedzialności ubezpieczyciela jest zaistnienie przewidzianego w umowie wypadku, a więc powstanie szkody w mieniu ubezpieczającego pozostającej w związku przyczynowym z tym wypadkiem (art. 361 kc). W świetle tego zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa swojego działania. Szkodą w mieniu jest wszelki uszczerbek majątkowy. W przypadku dobrowolnego ubezpieczenia majątkowego (...)to umowa określa zasady i granice odpowiedzialności ubezpieczyciela. W niniejszej sprawie konieczne było ustalenie wartości pojazdu przed i po szkodzie, a także wyliczenie kosztów naprawy pojazdu powoda.

Ustalenie wartości pojazdu oraz kosztów naprawy wymagało wiedzy specjalnej, co obligowało Sąd na mocy art. 278§1 k.p.c. do dopuszczenia i przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego z zakresu szacowania wartości pojazdów mechanicznych, oceny technicznej pojazdów samochodowych mgr inż. T. G.. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w tym przede wszystkim opinia biegłego sądowego oraz jej wyjaśnienia pozwoliły na oszacowanie wartości rynkowej pojazdu przed zaistnieniem kolizji, kosztów jego naprawy oraz wartości pojazdu w stanie uszkodzonym. Biegły sądowy wykonał rzetelną opinię, w sposób jasny, jednoznaczny i kategoryczny ocenił obie opinie przedłożone przez strony postępowania, wskazując na to, że opinia prywatna sporządzona na zlecenie powoda była wykonana prawidłowo i rzetelnie. Różnice zaś pomiędzy wnioskami wyprowadzonymi przez rzeczoznawców w obu tych opiniach wynikały z nieuwzględnienia przez rzeczoznawcę strony pozwanej korekt dodatnich za dodatkowe ponadstandardowe wyposażenie oraz stan ogumienia. Biegły wskazał ponadto że mgr inż. M. K. prawidłowo wyliczył metoda analityczną wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym na kwotę 8400,- zł. Jednocześnie biegły podkreślił, że w przypadku, gdy na rynku funkcjonują dwie metody wycen nie można tego faktu pominąć i należy uwzględnić wszystkie dostępne metody. Sąd podzielił pogląd biegłego, że podstawą ustalenia wartości rynkowej rzeczy będącej przedmiotem powszechnego obrotu nigdy nie jest najwyższa lub najniższa jednostkowa cena.

Podstawą ustalenia wartości powinna być średnia z możliwych do uzyskania na rynku cen za rzeczy o takich samych lub bardzo zbliżonych parametrach, która to średnia w sposób najbardziej precyzyjny oddaje ich rynkową wartość oraz rynkowe tendencje wzrostowe i spadkowe dotyczące cen. Uwzględniając wartość pojazdu wyliczoną analitycznie i ceny ofertowe podmiotów zajmujących się obrotem pojazdami uszkodzonymi należało ustalić ich średnią wartość. Sąd jednak podzielił zastrzeżenia powoda co do sposobu wyliczenia tej średniej zaprezentowanego przez biegłego w opinii. Biegły bowiem zsumował wszystkie wartości, a więc wartości ofert złożonych w aukcji dotyczącej uszkodzonego samochodu powoda oraz wartość ustalono metodą analityczną po czym podzielił sumę na 7 pozycji (15200,- zł + 14550,- zł + 13380,- zł + 13350,- zł + 13200,- zł + 12550,- zł + 8400,- zł) :7, co dało kwotę 13007,14 ≈ 13000,- zł. Tymczasem zdaniem Sądu należało ustalić średnią wartość rynkową według ofert złożonych na aukcji i wartość

tę zsumować z wartością wraku ustaloną metodą analityczną i dopiero z tych dwóch wartości wyprowadzić średnią wartość. Stąd należało dokonać następujących działań: $(15200,- \text{ zł} + 14550,- \text{ zł} + 13380,- \text{ zł} + 13350,- \text{ zł} + 13200,- \text{ zł} + 12550,- \text{ zł}) / 6 = 82230,- \text{ zł} / 6 = 13705 + 8400,- \text{ zł} = 22105 / 2 = 11052,50 \text{ zł}$. Sąd średnia wartość pojazdu w stanie uszkodzonym wynosiła 11000,- zł, zaś szkoda poniesiona przez powoda to różnica pomiędzy wartością pojazdu przed i po szkodzie tj. $26300,- \text{ zł} - 11000,- \text{ zł} = 15\ 300,- \text{ zł}$. Skoro powód otrzymał odszkodowanie w kwocie 9900,- zł do zapłaty pozostała kwota 5400,- zł.

W ocenie Sądu prawo pełnej rekompensaty szkody, obejmuje zarówno szkodę w pojeździe będącą bezpośrednim skutkiem kolizji, a także wszelkie dalsze koszty ściśle związane z tym zdarzeniem, w tym pełne koszty związane z wykonaniem prywatnej opinii rzeczoznawcy. Powód wykazał, posługując się fakturą VAT, że za wykonanie tej opinii zapłacił rzeczoznawcy M. K. kwotę 380,- zł. Niewątpliwie konieczność zlecenia wykonania prywatnej opinii pozostaje w ścisłym związku doznaną przez powoda szkodą i wynika z potrzeby uzyskania miarodajnych i specjalistycznych informacji odnośnie zasadności jego roszczeń względem strony pozwanej. Nie bez znaczenia jest fakt, że opinia ta miała istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, a przede wszystkim dostarczyła biegłemu sądowemu szereg potrzebnych informacji i materiałów do wydania opinii. Biegły w całej rozciągłości podzielił wnioski tej prywatnej ekspertyzy, wskazując na nieścisłości jakich dopuścił się rzeczoznawca strony pozwanej w swojej wycenie. Ponadto opinia ta dostarczyła miarodajnej wiedzy co do wartości pojazdu w stanie uszkodzonym ustalonej metodą analityczną, czego nie wykonał rzeczoznawca pozwanej.

W tych okolicznościach Sąd uwzględnił powództwo co do kwoty 5780,- zł roszczenia głównego, w pozostałej części powództwo oddalając. O odsetkach orzeczono zgodnie z art. 481 k.c. i art. 455 k.c., w myśl jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania. Zauważyć należy, że zgodnie z art. 14 ust 1 u.u.o ubezpieczyciel zobowiązany jest wypłacić odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia zawiadomienia o szkodzie. W przedmiotowej sprawie szkoda zgłoszona została w dniu zdarzenia, czyli 1 września 2012r., zatem odszkodowanie powinno być wypłacone najpóźniej w dniu 1 października 2012r. Strona pozwana wydała decyzję o przyznaniu odszkodowania w dniu 28 września 2012r. Skoro powód nie zgodził się z wyceną szkody dokonaną przez pozwaną i zlecił wykonanie prywatnej ekspertyzy, wymagalność dalszej części odszkodowania należało ustalać w oparciu o treść art. 455 k.c. Wezwanie wraz z ekspertyzą M. K. zostało wysłane do strony pozwanej w dniu 8 listopada 2012r. Biorąc pod uwagę czas niezbędny na doręczenie korespondencji ok. 7 dni oraz przyjmowany powszechnie termin 14 dni na spełnienie świadczenia bez zbędnej zwłoki, w tym mając na uwadze konieczność zweryfikowania załączonej do wezwania prywatnej opinii, należność ta powinna być zapłacona najpóźniej do dnia 29 listopada 2012r. Z tego też względu zasądzone kwotę 5780,- zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 30 listopada 2012r., oddalając powództwo w części obejmującej odsetki ustawowe za okres od dnia 23 listopada 2012 do 30 listopada 2012r.

O kosztach orzeczono po myśli art. 100 k.p.c, dokonując ich stosunkowo rozdzielania. Powód wygrał proces w 69%, i poniósł koszt w niniejszej sprawie w łącznej kwocie 3816,63 zł, a strona pozwana poniosła koszty w kwocie 2417,- zł. Łącznie koszty procesu wyniosły więc 6233,63 zł, z tego pozwanego powinny obciążać koszty w 31% tj. w kwocie 1932,43 zł, a stronę pozwaną w 69% tj. w kwocie 4301,20 zł. Zatem różnicę między kwotą 33816,63 zł a kwotą 1932,42 zł, stanowiąca kwotę 1884,20 zł, należało zasądzić od strony pozwanej na rzecz powoda tytułem zwrotu kosztów procesu. Jednocześnie zwrócono powodowi 19,37 zł tytułem nadpłaconej zaliczki.